

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.10.2004
KOM(2004) 679 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG, DEN EUROPÆISKE
CENTRALBANK OG EUROPOL**

**En ny EU-handlingsplan for 2004-2007 til forebyggelse af svig ved kontantløse
betalinger**

{SEK(2004) 1264}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG, DEN EUROPÆISKE
CENTRALBANK OG EUROPOL**

**En ny EU-handlingsplan for 2004-2007 til forebyggelse af svig ved kontantløse
betalinger**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

I sin EU-handlingsplan for 2001-2003 om forebyggelse af svig (herefter "FPAP" – Fraud Prevention Action Plan)¹ påtog Kommissionen sig efter 2003 at forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridtene med gennemførelse af planen og om nødvendigt at foreslå yderligere eller andre foranstaltninger. Kommissionens rapport om FPAP² indeholder en vurdering af de trufne foranstaltninger og deres effektivitet. Dette dokument supplerer rapporten og indeholder forslag til fremtidige initiativer på dette område.

2. BAGGRUND

I februar 2001 vedtog Kommissionen FPAP for at styrke forebyggelsen af svig og forfalskning ved alle typer kontantløse betalinger. Formålet med FPAP er at styrke en fælleseuropæisk og sammenhængende metode til at bekæmpe svig. Enkeltstående og isolerede foranstaltninger til bekæmpelse af svig kan have virkning, men er utilstrækkelige midler mod en trussel som betalingssvig.

Kommissionen udsendte handlingsplanen af følgende grunde:

- Sviget lå på et særdeles højt niveau. I 2000 vurderedes det, at svig i Den Europæiske Union udgjorde 600 mio. EUR alene for betalingskort (ca. 0,07 % af betalingskort-virksomhedernes daværende omsætning).
- Den årlige stigningstakt i bedrageri og forfalskninger var bekymrende. I 2000 steg antallet af bedragerier med ca. 50 % i EU. Især gælder det, at et af de områder, hvor antallet af bedragerier steg mest, var fjernbetalinger (pr. telefon, e-mail eller på internettet).
- I forhold til det samlede antal transaktioner skete der væsentlig mere svig over grænserne end på nationalt plan. Dengang blev forebyggende foranstaltninger imidlertid overvejende truffet på nationalt plan.

¹ Kommissionens meddelelse "Forebyggelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter", KOM(2001) 11 endelig af 9.2.2001.

² Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene nr. [] om en statusrapport for gennemførelsen af EU's handlingsplan om forebyggelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter.

- Den organiserede kriminalitet var i stigende grad indblandet. Forbryderorganisationer viste deres evne til hurtigt at skifte metoder for at omgå modforanstaltningerne. Det væsentligste er, at indtægterne fra svig styrker de organiserede forbrydergrupper. Denne bekymring er blevet større med truslen om finansiering af terrorisme.
- Svig underminerer forbrugernes tillid til betalingssystemer. For eksempel betragtes risikoen for svig med betalinger som en af de væsentligste hindringer for en succesrig udvikling af elektronisk handel.

Hovedprincippet bag FPAP var samarbejdet mellem alle interesserede. Det er overvejende betalingssystembranchen, der er ansvarlig for at forebygge svig, og de vigtigste fremskridt er forbedringer af betalingssikkerheden (f.eks. indførelse af chipkort). Alle parter bør imidlertid inddrages og spille en rolle i forebyggelsen af svig. Forebyggende foranstaltninger er utvivlsomt mere effektive, når de gennemføres i samarbejde mellem alle involverede parter. Det var på dette principielle grundlag, FPAP blev udarbejdet med høring af alle interessenter³, og Kommissionen har arbejdet tæt sammen med disse parter ved gennemførelsen af de forskellige foranstaltninger. Flertallet af initiativer i FPAP blev gennemført med succes⁴.

3. PÅ VEJ MOD EN NY HANDLINGSPLAN

Det er almindeligt anerkendt, at Kommissionens engagement i forebyggelsen af svig har betydet merværdi. Ved gennemførelsen af FPAP fungerede Kommissionen som katalysator. Den fremmede bedre informationsudveksling, øgede bevidstheden og styrkede samarbejdet på tværs af grænserne. Specielt etablerede den et forum, hvor eksperter i forebyggelse af svig kunne mødes og skabe synergieffekter, herunder udveksling af bedste praksis og undervisningsmateriale. Derfor samarbejdes der nu mere om forebyggelse af svig, især på tværs af grænserne.

I den periode, som FPAP omfattede, førte betalingsbranchens, de nationale myndigheders og øvrige parters samlede indsats til, at den årlige bedragerivækst i EU blev mindsket⁵. FPAP hjalp også med at sætte øget fokus på bedrageri med betalinger.

Disse initiativer skal fortsætte, hvis tempoet skal holdes. Svig udvikler sig som altid. Forbrydelser som datahacking eller identitetstyveri⁶ vokser med en alarmerende hastighed, og der opstår nye former for bedrageri.

Kommissionen agter derfor at fortsætte sin indsats mod betalingsbedrageri ved at udsende en ny EU-handlingsplan til forebyggelse af svig for perioden 2004-2007. De fleste af initiativerne er opfølgning på initiativer, der allerede er taget. Den nye FPAP er blevet

³ F.eks. betalingskortordninger, banker, nationale ministerier og centralbanker, retshåndhævere, Den Europæiske Centralbank, Europol, Interpol, detailsektoren, netværksoperatører og forbrugersammenslutninger.

⁴ For nærmere oplysninger se Kommissionens rapport om gennemførelsen af handlingsplanen for 2001-2003, Kommissionens arbejdsdokument nr. [] eller http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/fraud/index_en.htm

⁵ I 2000 voksede bedrageriet med omkring 50 % årligt, hvilket er væsentligt højere end nu (15-20 % pr. år).

⁶ Identitetstyveri er misbrug af personlige data med det formål at udgive sig for at være en anden person uden dennes samtykke. Heri indgår normalt misbrug af ofrets bankengagement.

udarbejdet under høring af EU's ekspertgruppe for forebyggelse af svig og andre relevante grupper⁷. Dermed komplementeres direktivet om betalingstjenester på det indre marked, som Kommissionen vil stille forslag om i 2005, da det styrker fundamentet for et fælles betalingsområde i EU. Især gælder det, at det bør fortsætte og yderligere styrke de nuværende initiativer med henblik på at forebygge svig og bidrage til at opretholde og styrke tilliden til betalingssystemer.

Prioritetsområderne vil fortsat være sikkerhed for betalingsprodukter og –systemer samt øget samarbejde mellem de offentlige myndigheder og den private sektor. Det er nødvendigt at skabe klarhed om den eksisterende EU-lovgivning om databeskyttelse, hvad angår initiativer til bekæmpelse af svig, så det bliver muligt at udveksle oplysninger mere effektivt og i videre udstrækning, især på tværs af grænserne. Integrationen af nye medlemsstater i EU's netværk til bekæmpelse af svig og tættere forbindelser med de offentlige myndigheder i tredjelande vil fortsat være en prioritet. Der vil også blive taget stilling til nye farer.

4. EU'S EKSPERTGRUPPE FOR FOREBYGGELSE AF SVIG

Målsætning:

⇒ EU's ekspertgruppe for forebyggelse af svig (EU Fraud Prevention Expert Group = "FPEG") bør styrkes, og dens funktion bør reorganiseres.

Med FPAP nedsatte Kommissionen EU's ekspertgruppe for forebyggelse af svig (herefter "FPEG") med deltagelse af alle væsentlige interesserede parter inden for bekæmpelse af betalingsbedrageri i EU⁸, som giver merværdi som en platform, hvor de interesserede parter effektivt kan udveksle oplysninger og bedste praksis med at bekæmpe svig. Den har medvirket til at styrke samarbejdet mellem de interesserede parter om at bekæmpe bedrageri, især grænseoverskridende.

Med den seneste udvidelse af EU bliver det en endnu større udfordring at samle repræsentanter fra alle involverede sektorer og fra samtlige medlemsstater i én gruppe, samtidig med at der opretholdes effektive arbejdsprocedurer. Det er nødvendigt at reorganisere gruppens medlemsstruktur og funktioner samt at udvide dens mandat.

Indsatspunkter:

⇒ FPEG's medlemsskare vil blive strømlinet ved, at der udpeges bedragerieksperter inden for de enkelte sektorer og/eller lande, som bliver ansvarlige for at fungere som egentligt kontaktpunkt inden for eget land og som formidlere af det arbejde, der udføres i gruppen.

⁷ For eksempel Det Europæiske Betalingsråds indsatsgruppe for forebyggelse af kortbedrageri. Der kom ligeledes input fra individuelle medlemmer af markedsgruppen for betalingssystemer og regeringsekspertgruppen for betalingssystemer. Europol og eksperter i retshåndhævelse er ligeledes blevet hørt.

⁸ Gruppen indeholder repræsentanter for betalingsordninger på nationalt plan og EU-plan, banker, ministerier og centralbanker, retshåndhævende agenturer (herunder Europol og Interpol), Den Europæiske Centralbank, detailhandelen, forbrugergrupper og netværksoperatører.

⇒ Der oprettes en styringsgruppe inden for FPEG med henblik på at udføre de planlagte initiativer mere effektivt. Styringsgruppen forbereder FPEG's arbejde og overvåger aktiviteterne i undergrupperne.

⇒ Der skal afholdes mindst to møder i FPEG hvert år.

⇒ FPEG bliver ansvarlig for at udarbejde en kommunikationsplan til EU's borgere og forretningsfolk om, hvor langt man er nået med foranstaltningerne i den nye handlingsplan, og hvor virkningsfulde disse foranstaltninger er.

⇒ Der vil blive oprettet to undergrupper i FPEG om henholdsvis sikkerheds- og brugerspørgsmål. Undergrupperne mødes i henhold til det skema og de emner, FPEG har udpeget. FPEG kan oprette nye undergrupper.

5. TEKNOLOGISK UDVIKLING

Målsætninger:

⇒ Betalingsbranchen bør sørge for det højeste niveau, der er økonomisk muligt, for den økonomiske sikkerhed ved elektroniske betalinger.

⇒ Fremstillere af betalingsprodukter, udbydere af betalingstjenester og nationale myndigheder bør gennemføre en koordineret og struktureret metode til at vurdere sikkerheden ved betalingsprodukter og –komponenter. Sikkerhedsevalueringsprocedurerne bør gøres mere gennemsigtige, og standardiseringen bør fremmes.

Overgangen til kort med mikrochip i EU inden for rimelig tid vil betyde øget sikkerhed, medvirke til at reducere bedrageriernes omfang og øge forbrugertilliden. Dette er en prioritet, som kræver en samordnet indsats fra alle involverede. Kommissionen og de nationale myndigheder bør om nødvendigt være klar til at bistå ved overgangen til chipkort i EU.

Betalingsbranchen er ved at indføre nye og sikrere løsninger for elektroniske og mobile betalinger⁹. Denne indsats bør følges nøje og støttes.

For at styrke tilliden til betalinger er det nødvendigt, at de involverede parter kender et betalingsprodukts eller en betalingskomponents sikkerhedsniveau både absolut set og i forhold til lignende produkter. Sikkerhedsevalueringsprocedurerne er ikke for indeværende baseret på fælles teststandarder, og brugerne har ikke megen indsigt i dem. Banker og handlende kan træffe bedre beslutninger, hvis de er klar over, hvorvidt ét produkt er bedre end et andet. Brugernes tillid bliver større, hvis de får mere detaljerede oplysninger om de tests, der bliver udført. Fælles sikkerhedsevalueringskriterier og –procedurer kan reducere udgifter og tidsforbrug til sikkerhedsevalueringer drastisk. Det er imidlertid nødvendigt, at en harmonisering af sikkerhedsevalueringskriterierne ikke forringer det nuværende sikkerhedsniveau.

Indsatspunkter:

⁹ F.eks. de, som er baseret på 3D Secure protocol.

⇒ Der oprettes en undergruppe om sikkerhedsspørgsmål inden for FPEG. Undergruppens medlemmer bliver forskellige interessenter afhængigt af emnet til behandling.

⇒ Kommissionen lancerer en undersøgelse af problemer med metoder til kortholderverificering ved betaling med kort og brugerverifikationsmetoder ved elektroniske og mobile betalinger.

6. OPLYSNINGSUDVEKSLING

Målsætning:

⇒ Under hensyntagen til enkeltpersoners rettigheder og konkurrencereglerne bør samtlige interessenter kunne udveksle oplysninger, så bedrageriforsøg kan opdages og indberettes på et tidligt tidspunkt.

De aktiviteter på dette område, der blev påbegyndt som led i den første FPAP, bør videreføres. Det væsentligste punkt, der blev konstateret, var, at det var umuligt at udveksle data om særdeles risikable og bedrageriske handlende inden for EU. Der er behov for at skabe klarhed om og harmonisere databeskyttelsesreglerne i EU, for så vidt angår indsatsen for forebyggelse af svig, så der kan gennemføres en bredere oplysningsudveksling. Under en sådan opklaring bør der være balance mellem behovet for at forebygge svig og respekten for enkeltpersoners grundlæggende rettigheder. EU-arbejdsgruppen efter artikel¹⁰ 29 nedsatte en uformel undergruppe bestående af repræsentanter for nationale databeskyttelsesmyndigheder og betalingsbranchen til at drøfte specifikke spørgsmål. I svaret på høringsdokumentet om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked¹¹ blev der udtrykt kraftig støtte til en fuld harmonisering af EU-lovgivningen om databeskyttelse på dette område. Arbejdsgruppen efter artikel 29 arbejder stadig på spørgsmålet. Bortset fra udveksling af oplysninger om meget risikable og bedrageriske handlende bør der udpeges yderligere områder, hvor der er behov for opklaring af lovgivningen. Der kan overvejes nye initiativer (f.eks. databaser), så man i højere grad kan indsamle og udveksle oplysninger blandt specialister i forebyggelse af svig.

EU's websted om forebyggelse af svig¹² kan videreudvikles til et fælleseuropæisk referencepunkt om forebyggelse af bedrageri med betalinger i EU, der er tilgængelig for borgere, erhvervsliv og regeringer.

Indsatspunkter:

⇒ Kommissionen vil i samarbejde med de nationale databeskyttelsesmyndigheder inden for arbejdsgruppen efter artikel 29 skabe klarhed om grænserne og betingelserne for udveksling af oplysninger om forebyggelse af svig. Hvis der ikke kan opnås tilstrækkelig klarhed, vil Kommissionen stille forslag om ændringslovgivning om de nuværende databeskyttelsesregler i EU.

¹⁰ Denne gruppe, der blev oprettet efter artikel 29 i direktiv 95/46/EF, har repræsentanter for EU's nationale beskyttelsesmyndigheder. Kommissionen driver gruppens sekretariat (se http://europa.eu.int/comm/internal_market/privacy/workinggroup_en.htm)

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked (KOM(2003) 718 endelig).

¹² http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/fraud/index_en.htm

⇒ Kommissionen vil udvide det nuværende EU-websted om forebyggelse af svig med oplysninger om initiativer fra andre organisationer, der beskæftiger sig med forebyggelse af svig.

7. TRÆNINGSPROGRAMMER, UDDANNELSESMATERIALE OG SAMARBEJDE

Målsætninger:

⇒ Der bør ske yderligere styrkelse af oplæringen af de retshåndhævende myndigheder og bevidstgørelsen af dommere og offentlige anklagere inden for forebyggelse af svig.

⇒ Samarbejdet mellem EU's administrative myndigheder om forebyggelse af svig bør øges.

⇒ De nationale retshåndhævende myndigheder bør have større beføjelser til at undersøge svig.

EU's forum om kortbedrageri, der blev afholdt i 2003, gav et godt udgangspunkt for udveksling af erfaringer og tanker om betalingsbedrageri mellem domstolene, retshåndhæverne og den private sektor. Initiativet til bevidstgørelse sammen med domstolene og initiativerne til at styrke oplæringen af de retshåndhævende myndigheder bør fortsætte, så de pågældende forbrydelser kan undersøges og retsforfølges mere effektivt.

Hvad angår træning af de retshåndhævende myndigheder, bør samordnet oplæring i Europa være en klar prioritet. Det er ligeledes vigtigt, at der udarbejdes omfattende træningsprogrammer for de retshåndhævende myndigheder, og at disse programmer opdateres med respekt for de nationale myndigheders overordnede rolle og ansvar og med fokus på grænseoverskridende aspekter, hvor der er reel merværdi ved europæisk oplæring.

I visse medlemsstater er der oprettet specialiserede centrale enheder for bedre at kunne bekæmpe betalingsbedrageri¹³. Oprettelsen af nationale specialistenheder kan styrke undersøgelseskapaciteten og lette samarbejdet med andre retshåndhævende enheder og markedsdeltagere.

De foranstaltninger, der er taget med henblik på forebyggelse af falskmøntneri, kan fungere som en god rettesnor for de initiativer, der skal tages inden for forebyggelse af svig med kontantløse betalingsmidler. For at beskytte euroen mod falskmøntneri blev der skabt et grundlag for organisering og koordinering af samtlige offentlige og private myndigheders indsats. I en forordning er der fastsat specifikke foranstaltninger til beskyttelse af euroen¹⁴, og Rådet har betroet Kommissionen den opgave at samordne træningen og den tekniske bistand ved en afgørelse om et finansielt handlingsprogram¹⁵. Den Europæiske Centralbank har

¹³ For eksempel det centrale kontor for bekæmpelse af kriminalitet i forbindelse med informationsteknologi (OCLCTIC) i Frankrig eller "Dedicated Cheque and Plastic Card Unit" (DCPCU) i Det Forenede Kongerige.

¹⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EFT L 181 af 4.7.2001 s. 6.

¹⁵ 2001/923/EF: Rådets afgørelse af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("Pericles"-programmet), EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50.

oprettet og vedligeholder en database (CMS – Counterfeit Monitoring System) om falske penge og analyserer nye typer falske sedler. Europol har til opgave at videregive og analysere oplysninger og har oprettet en database med oplysninger om forbrydelser, der kan anvendes af de retshåndhævende myndigheder. Kommissionen/OLAF overvåger gennemførelsen af lovgivningen og forbereder lovgivningsinitiativer, varetager "Pericles-programmet" for oplæring og teknisk bistand samt analyserer nye typer falske euromønter. Medlemsstaterne har oprettet nationale centrale kontorer til beskyttelse mod falskmøntneri og specialiserede organer med ansvar for den tekniske analyse af falske penge. De har ligeledes gennemført lovgivning, der forpligter kreditinstitutterne til at tage falske penge ud af omløb og overdrage dem til de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne står for oplæring og teknisk bistand til beskyttelse af euroen med Kommissionen som koordinator.

De kompetente nationale myndigheder i EU bør derfor også involveres mere i forebyggelsen af svig ved kontantløse betalinger, og de bør samarbejde og samordne deres aktiviteter. Det kan indgå i overvejelserne, om der bør skabes et grundlag for oplæring af de administrative myndigheder med EU-midler.

Fra 2004 bør de 10 nye medlemsstater fuldt ud deltage i EU-initiativerne. Især gælder det, at de skal indføre EU's straffelovgivning og integrere det system med forebyggende foranstaltninger, som er blevet oprettet.

Indsatspunkter:

⇒ Kommissionen vil i samarbejde med betalingsbranchen, Europol og andre interessenter organisere fælleseuropæiske kurser for specialiserede retshåndhævere, så disse kan få status som certificerede eksperter, og der vil blive gennemført genopfriskningskurser for personale, der allerede er certificeret.

⇒ Kommissionen organiserer en anden konference på højt niveau for højtplacerede politifolk, dommere og anklagere med henblik på at øge bevidstheden om betalingsbedrageri og dets konsekvenser for de finansielle systemer. Det overvejes at organisere sådanne begivenheder regelmæssigt.

⇒ Kommissionen vil vurdere de mulige fordele ved at oprette specialistenheder på nationalt plan til at bekæmpe betalingsbedrageri.

⇒ Kommissionen vil fremme de nationale kompetente myndigheders engagement i forebyggelsen af betalingsbedrageri.

⇒ Kommissionen vil organisere et seminar om forebyggelse af svig for repræsentanter for den private sektor og offentlige myndigheder i de nye medlemsstater.

8. ANDRE FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF SVIG

Målsætninger:

⇒ EU's borgere bør gives flere og klarere oplysninger om betalingssikkerhed.

⇒ De handlende bør have bedre uddannelsesmateriale og have passende redskaber til at forhindre hacking.

⇒ Der skal ske bedre indberetning af stjålne og tabte betalingskort i EU.

⇒ Der bør tages specifikke initiativer til at forhindre identitetstyveri i EU.

Udveksling af oplysninger om eksisterende uddannelsesmateriale inden for detailsektoren og forbrugerorganisationerne er fortsat begrænset, især på tværs af grænserne. Der skal stadig findes en bedste praksis i retningslinjer til forbrugerne om mulige risici ved kontantløse betalinger, og hvordan man bedst undgår dem. En studie, som Kommissionen har foretaget af sikkerheden ved elektroniske betalinger¹⁶, viser, at forbrugerne ikke er særligt velinformerede om sikkerheden ved de instrumenter, de anvender. Ud over forbedret sikkerhed ved elektroniske betalinger skal forbrugerne også have de "rette" oplysninger, hvis de skal have tillid til denne betalingsmetode.

Kommissionens undersøgelse af sikkerheden ved elektroniske betalinger viser ligeledes, at detailhandelen ikke altid anvender den bedste tilgængelige teknologi, hvilket overvejende skyldes omkostningerne ved nyt udstyr. Det er imidlertid nødvendigt med en bedre indsats for at beskytte de handlendes websteder fra uautoriseret adgang. I den seneste tid har en række alvorlige forsøg på hacking vist behovet for yderligere forebyggende initiativer med henblik på at bekæmpe cyberkriminalitet. Sikkerhedssvig i e-handelsdatabaser, hvor der er opnået adgang til kunders kortnumre, giver flere muligheder for betalingsbedrageri. En yderligere konsekvens er den mindre håndgribelige skade, som en handlendes ry lider, og forbrugernes opfattelse af sikkerheden på internettet samt brugen af betalingsinstrumenter i disse omgivelser. Dette er en væsentlig trussel mod forbrugernes tillid til e-handel. Problemet forværres yderligere ved, at mange "indbrud" ikke meldes til politiet¹⁷. Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (European Network and Information Security Agency - ENISA)¹⁸, der blev oprettet for nylig, har til formål at skabe et tættere europæisk samarbejde på dette område. Det kan hjælpe betalingsformidlerne og de handlende med at styrke deres værn mod cyberkriminalitet.

Målsætningen om at skabe et fælles betalingsområde i EU kræver yderligere bestræbelser for at øge tilliden til betalingerne og at bekæmpe svig bedre. Dette mål om et enkelt og fælles marked gør det mere ønskeligt at have ét fælles nummer i hele EU til indberetning af tabte eller stjålne betalingskort¹⁹. Det er nu muligt at have ensartede EU-numre²⁰.

I februar 2004 organiserede Kommissionen en workshop om identitetstyveri som led i EU's forum om forebyggelse af organiseret kriminalitet. Workshopen viste, hvordan identitetstyveri er et problem på tværs af sektorerne, der påvirker staten, erhvervslivet og borgerne, som vokser kraftigt i visse sektorer og lande²¹, og som ofte står i forbindelse med den organiserede kriminalitet. Det er nødvendigt med omfattende forebyggende foranstaltninger mod identitetstyveri, da identitetsverificering er særdeles vigtig for integriteten.

¹⁶ http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/fraud/index_en.htm#prevention-study

¹⁷ Ifølge de seneste statistikker bliver 80 % af "cyberforbrydelserne" i finanssektoren ikke indberettet (IDC og Gartner, november 2002).

¹⁸ http://www.enisa.eu.int/index_en.htm

¹⁹ http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/fraud/cardstopeurope/index_en.htm

²⁰ Der findes allerede numre som ETNS (European Telephony Numbering Space) og UIFN (Universal International Freephone Numbers). Der kan komme flere numre i den nærmeste fremtid.

²¹ Identitetstyveri vokser meget stærkt uden for EU (USA, Canada, Australien) og er meget relevant i Det Forenede Kongerige. For indeværende er det en sjælden foreteelse i EU's øvrige medlemsstater.

Indsatspunkter:

⇒ Der vil blive oprettet en undergruppe for brugerspørgsmål inden for FPEG. Undergruppen vil give mulighed for diskussion på fælleseuropæisk plan inden for detailsektoren og forbrugersammenslutningerne, og den vil indeholde forskellige interessenter afhængigt af det behandlede emne.

⇒ Kommissionen vil fortsat drøfte indførelsen af et enkelt telefonnummer i EU til brug ved anmeldelse af tabte og stjålne kort.

⇒ Betalingskortsystemerne bør sørge for fælles uddannelsesredskaber til detailhandelen, der omfatter samtlige korttyper.

⇒ Kommissionen vil vurdere argumenterne for at oprette et fælles EU-kontaktpunkt for private og erhvervsliv om identitetstyveri. Heri kan evt. indgå et register over organer, der arbejder med at forhindre identitetstyveri.

⇒ Kommissionen vil fremme oprettelsen af en database over originale og forfalskede identitetsdokumenter, der skal være tilgængelig for både de offentlige myndigheder og den private sektor.

9. FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Målsætning:

⇒ Tredjelandene bør indføre og håndhæve decideret forebyggende foranstaltninger med henblik på at bekæmpe svig og forfalskninger af kontantløse betalingsmidler.

Dialogen med tredjelandene bør styrkes, så det undgås, at kriminelle, der opererer i tredjelande, kan skade EU-borgernes og erhvervslivets interesser. Kommissionen vil arbejde herpå, både inden for multilaterale grupper som G8 og gennem bilaterale kontakter.

De nuværende tiltrædelseslande²² og lande i det øvrige Europa²³ er centrale områder for forebyggelse af svig. Hvis disse lande i højere grad skal involveres i EU's politik til forebyggelse af svig, skal forbindelsen med de offentlige myndigheder i disse lande styrkes.

Indsatspunkter:

⇒ Kommissionen vil sammen med betalingsbranchen organisere bevidsthedsskabende initiativer om betalingsbedrageri for myndighederne i kandidatlande til EU og øvrige lande i Europa.

⇒ Kommissionen vil fortsat samarbejde med andre lande, både bilateralt og i multilaterale fora som G8 med henblik på at bekæmpe og forebygge svig.

²² Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet, Kroatien.

²³ F.eks. Rusland og Ukraine.

10. OPFØLGNING

Efter udgangen af 2007 vil Kommissionen udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om status over gennemførelsen af planen, og den vil om nødvendigt foreslå yderligere foranstaltninger.